

Dievi dziedē atkarības.

Atkarība no nikotīna un citām vielām cigaretēs ir ļoti spēcīga un bieži sākas jau pēc pirmās cigaretes. Salīdzinoši reti atrodas cilvēki, kuri pēc pamēģināšanas spēj atturēties un pilnībā atteikties no kaitīgā ieraduma. Ilgu laiku Jānis sevi uzskatīja par pietiekami stipru, lai stātos pretī šai atkarībai, un iespējams tieši šīs pārliecības dēļ, jaunais puisis tomēr kļūdījās un iekrita cigarešu slazdā uz desmit gariem gadiem.

Jānis stāsta: *“Manā ģimenē smēķēja gandrīz visi, tētis, mamma, abas māsas, izņēmums biju tikai es. Neskatoties uz apkārtējo negatīvo piemēru, biju spējis apvaldīt savu zinātkāri un nepamēģinājis uzpīpēt jau bērnībā. Vecmamma mani vienmēr slavēja un pārējiem lika par paraugu. Jutos bezgala lepns un mana pašapziņa auga aizvien lielāka. Tas nostiprināja manu pārliecību, ka nevēlos smēķēt un to nespēja mainīt nekādi apstākļi. Es nepadevos savu vienaudžu ietekmei un “tusiņos” nereti biju vienīgais nesmēķētājs, tāpat vēlāk arī armijas rindās. Tā tas turpinājās līdz pat divdesmit piecu gadu vecumam un varētu domāt, ka šis kārdinājums manā ceļā vairs nestāsies, taču tā nenotika.*

Kārtējo reizi, esot kopā ar saviem draugiem, sākām diskutēt par cigaretēm un to lietderību. Mani paziņas aizstāvēja viedokli, ka smēķēšana ārēji izskatās ļoti skaisti un kādā nesaprotamā veidā tas mani uzrunāja. Vēlējos paskatīties, kā būtu, ja es smēķētu. Un tiešām varēju piekrist draugiem, ka no malas ar cigareti izskatos labi. Par draudošo atkarību no cigaretēm es vispār nedomāju, biju pārliecināts, ka esmu stipra personība un mani tas neskar. Uzskatīju, ka esmu pilnīgi brīvs, kad vēlos varu uzsmēķēt un kad nevēlos – atturēties. Šādā veidā blēņojos un mānīju sevi kādus trīs četrus mēnešus, līdz vienā brīdī sapratu, ka bez cigaretes nevaru vairs iztikt. Tas bija šoks. Vārdos nemaz nespēju izteikt, cik lielu vilšanos savos spēkos piedzīvoju. Brīvība, ar ko vienmēr tik ļoti lepojos, nu bija pazaudēta.

Sava lepnuma un iedomības dēļ biju iekritis atkarības slazdos. Cigaretes aizvien vairāk ienāca manā ikdienā un kļuva par neatņemamu tās sastāvdaļu. Drīz vien dienā izsmēķēju nepilnu paciņu un turpmāk, tērējot naudu, vienmēr piedomāju, lai pietiktu cigarešu iegādei. Ja tomēr finanses pietrūka, mēdzu aizņemties, kas man šķita ļoti pazemojoši, bet es neko nevarēju izdarīt, jo nepīpēt nespēju. Vairākas reizes saviem spēkiem mēģināju atbrīvoties no šī netikuma, taču tieksme pēc cigaretēm varēja parādīties pat pēc vairākiem mēnešiem. Pietika nonākt kādā stresa situācijā, kad vēlme uzpīpēt atgriezās, kuru pārvarēt bija ļoti grūti. Protams pienāca brīdis, kad spriedzi neizturēju un atkal atsāku smēķēt. Brīvību ieguvu pavisam negaidītā veidā.

Manā dzīvē pienāca ļoti smagu pārdzīvojumu laiks. Neskatoties uz to, ka iepriekš biju neticīgs un pat skeptisks pret garīgām lietām, pateicoties nepatikšanām, es vēlējos meklēt Dievu, jo sapratu, ka tikai Viņš var man palīdzēt. Šī iemesla dēļ devos uz baznīcu, kur kādu laiku atpakaļ biju kopā ar savu bērnu nokristījies. Taču jau pēc diviem apmeklējumiem bija skaidrs, ka neesmu atradis meklēto. Vienu dienu, pavadot laiku

sociālajos portālos, mani uzrunāja kāda sieviete, kura, uzzinot par maniem pārdzīvojumiem, ieteica atbraukt uz Dievturu saulgriežiem. Tā bija dziļi svētīga nedēļas nogale kurā nokļuvu tiešā Dievsaziņā un nodibināju personīgo saiti ar augstākajiem spēkiem.

Pēc šī notikuma man nebija ne mazākās vēlšanās uzsmēķēt, es jutos pilnīgi brīvs no šīs atkarības. Tas bija kaut kas neaptverams un vārdos grūti aprakstāms. Salīdzinājumā ar iepriekšējām reizēm, kad centos atmest smēķēšanu saviem spēkiem, man vispār nebija jāmokās ar vēlmi pēc cigaretēm. Nebija ierastās cīņas vai centienu sevi ierobežot. Atgriežoties mājās, neizmēķēto pāri palikušo paciņu es kādam vienkārši atdevu bez mazākās nožēlas. Kopš pirmā draudzes apmeklējuma cigaretes ir pazudušas no manas ikdienas pavisam. Tagad vairs netērēju naudu šim kaitīgajam ieradumam un manā dzīvē nebūs pazemojošo situāciju, kad jāaizņemas, lai nopirktu kārtējo paciņu. Cigarešu dūmu smaka man ir kļuvusi nepatīkama. Pat stresa situācijās prātā neienāk doma, ka es varētu uzpīpēt. Ja satraucos, savus nervus nomierinu, lūdzu Dievus. Viņi palīdz labāk nekā nervozā smēķēšana.

Visus, kas cīnās ar šo netikumu, vēlos iedrošināt meklēt palīdzību Dievsaziņā. Augstākie spēki spēj cilvēku darīt patiešām brīvu arī pēc ilgiem atkarības gadiem. Dieviem nekas nav neiespējams!”

Ka šo dziedniecības brīnumu izmanto baznīca un jezuītu sekta ir šokējoši jo tieši Jehovas jau 813 gadus nodibinātais režīms te ieviesis atkarības lai okupētu šo Svētzemi un darītu pamatiedzīvotājus slimus un neauglīgus. Dievi dziedē tāpat bet beidziet dzert sen miruša pagāna asinis un ēst miesu - kanibālu rituālos nosvilst mūsu Tauta!